

KUUSIKKO JA SUDENPENTU

SEIJA IRMELI KAISTO

KUUSIKKO JA SUDENPENTU

SEIJA IRMELI KAISTO

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2026 Seija Irmeli Kaisto

Kustannustoimitus: Seija Irmeli Kaisto

Kannen suunnittelu: Seija Irmeli Kaisto

Kuvat: Keinoäly & Seija Irmeli Kaisto

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8907-0

PÄÄOSASSA

Henkilöt:

- Laura & Erik, tytär Iina. Erikin isä Antti
- Anne & Lauro, poika Lionel
- Marjo-mummi & lapsenlapset Iiro ja Ella. Riikka ja Joonas, Iiron ja Ellan vanhemmat
- Suvi & Juha, poika Jani
- Satu, tytär Susan
- Roger ja Marco, eläkehevostilan hoitajat
- Salametsästäjät Lamminen ja Koivunen
- Kylän nimismies Nieminen
- Kylän ympäristöpäällikkö biologi Mirja Holopainen
- Susitutkija professori Allan Rossi

Sudenpentu:

- Harmi

Hevoset (suomenpienhevoset):

- Lauran Musti, Iina
- Lauran Sepeteus, Iiro
- Lauran Kiss, Susan
- Lauran Minni, Lionel
- Lauran Cherokee, Jani
- Lauran Lady, Ella

Muut tarinassa:

- Jehu, harmaa paimenkoira ja Lemmu suomenhevonen, shire Jätti ja muulit Reiska ja Hulda.

SISÄLTÖ

Teos on fiktiivinen tarina sudenpennusta ja susista. Kuvat on toteutettu keinoälyn avulla.

Esittely	sivu 5
Kartta	sivu 6
Säälittävä otus	sivu 7
Harmi 4 kk	sivu 18
Kesäkilpailut	sivu 29
Susilauma etsii Harmia	sivu 39
Villi Harmi	sivu 44
Kuusikko toimii	sivu 47
Seppo Lamminen	sivu 56
Hyvä susi – paha salametsästäjä	sivu 60
Kohtaaminen	sivu 69
Pako	sivu 72
Lamminen ja Koivunen	sivu 76
Jehu jäljellä	sivu 81
Susi parka	sivu 84
Nimismies Nieminen	sivu 92
Yellowstonen sudet	sivu 99
Joulun yllätys	sivu 116
Aiemmat kirjat	sivu 121
liron terveiset	sivu 122

ESITTELY JA KARTTA

Lauran tallin päärakennuksessa, kartanossa, asuivat Laura, Erik ja Iina.

Iinan isoisä Antti, Erikin isä, oli jäänyt eläkkeelle eläinlääkärin työstä ja hoiti tilallaan villieläimiä.

Viertolan vasta remontoitulla tilalla oli koti kaksosilla Ellalla ja Iirolla vanhempiensa Riikan ja Joonaksen kanssa. Marjo-mummon B&B sijaitsi saman Viertojoen varrella, mutta lähempänä Lauran talleja.

Rehutehtaan vieressä asuivat Juhani, Satu ja heidän poikansa Jani.

Annen remontoitulla, edesmenneen Helmi äitinsä, kotitilalla kotiaan pitivät Lio, hänen äitinsä Anne ja italialainen Lauro.

Tilukset käsittivät lähes koko kunnan alueet, sekä sopimusviljelijöiden pellot. Eläkehevosten kotia ylläpitivät pariskunta Roger ja Marco.

SÄÄLITTÄVÄ OTUS

lina, Lio, Susan, liro, Jani ja Ella ratsastivat maastossa

suomenpienhevosillaan. Koulu oli päättynyt, ja vaikka kaikilla oli kesätyö

Lauran tallilla, poneillekin jäi aikaa.

lina laukkasi Mustilla punaiset hiukset hulmuten, Jehu paimenkoira

rinnallaan. Lio seurasi harmaalla Minnillä, pitkät ruskeat kiharat

poninhännällä. Vähän taaempaan ratsasti punahiuksinen liro vahvalla

Sepeteuksella. Susan kannusti Lauran Kissiä kovempaan vauhtiin, ja Jani

kiisi kirjavalla Cherokeeella muiden ohi. Ella ratsasti rauhallisemmin Ladylla;

hänen ruskeat kiharat hiuksensa oli sidottu ponnarille. Tamma olisi

halunnut mennä lujempaa.

– Pysähdytään nyt, Ella huusi.

- Ladylla on kenkä irronnut.

Kuusikko pysähtyi tutkimaan Ladyn kenkää.

- Se on aika pahasti irti, sanoi Lio.
- Ratsastetaan takaisin talleille.
- Kuuletteko tuon äänen? kysyi lina.
- Kuulostaa ihan koiranpennun itkulta.

Kuusikko sitoi ratsunsa, ja lina pyysi Jehua etsimään äänen lähteen. Koira otti hajun ja johdatti nuoret hetken kuluttua pienen, säälittävän otuksen luo. Se alkoi heti nuolla sitä.

- Hyvä luoja, sehän on sudenpentu, sanoi Ella.
- Miten se on joutunut tänne yksin?

Lio kertoi susiparista, joka oli ammuttu viikkoa aiemmin kaupungin alueella.

- Sudet eivät olleet meidän maillamme, mutta ilmeisesti niillä oli pesä ja pentu täällä, Lio sanoi.

Ella nosti pennun syliinsä. Se tärisi kylmästä ja ryhtyi imemään Ellan sormeä kuin emän nisää.

- Pentu tarvitsee hoivaa ja ruokaa, eihän tämä voi olla kuin korkeintaan kolmen viikon ikäinen. Anna lina huivisi tälle!

lina soitti isoisälleen Antille, joka oli ollut eläinlääkäri ja hän satunnaisesti otti villieläimiä vastaan.

- Tuskin tätä kannattaa kotiimme viedä, mutta Anttiin voimme luottaa, hän puhui.

Kuusikko ratsasti takaisin Lauran talleille ja jätti Ladyn kengittäjälle. Antin luokse oli onneksi lyhyt matka.

- Tämä pentu ei kestä kauan, huusi Ella.

Kuusikko tekee yllättävän löydön ratsastusretkellään: yksinäisen ja nälkiintyneen sudenpennun. Mistä se on tullut tai minne sen lauma on kadonnut?

Kuusikko ja sudenpentu on lämminhenkinen ja jännittävä nuortenkirja ystävydestä, luonnon kunnioittamisesta ja rohkeudesta tehdä oikein silloinkin, kun se tuntuu vaikealta.

Tarina yhdistää seikkailun, tunteet ja todellisuuden, joka tempaa lukijan mukaansa ensi sivuilta lähtien.

